

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan zvečer, izmisi nedelje in pramike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem za dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam po nj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 30 h. — Za tuje dežele toliko več, kotlikor misla poštnina. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne oira. — Za ostanila se plačuje od peterostopne pet-vice po 12 h, če se ostanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovito pošilja naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

SLOVENSKI NAROD

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90
Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom a hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oira na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po potekli naročnini brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

„Ključ do situacije.“

Z Dunaja, 29. nov.

Ministrski predsednik dr. Körber je napel vse moči, da omogoči in izpolni redno delovanje poslanske zbornice vsaj za nekaj časa. Še pred meseci mu ni bilo dosti na tem, oziroma sam ni maral, da bi ponehal čišča obstrukcija, kajti izhajal je prav dobro s § 14 in si ž njim dovoljeval vse, česar je potreboval. In gotovo bi bil s § 14. uveljavil tudi pogodbo z Ogrsko, carinski tarif in tudi trgovinske pogodbe z različnimi državami.

Kaj je torej prišlo vmes, da Körber s § 14, s katerim je doslej tako prijetno in lahko izhajal, ne more več naprej in da poskuša omogočiti redno delovanje poslanske zbornice?

Finančne stiske so spravile Körberja v ta zanj toli neprijeten položaj in da se izkoplje iz teh finančnih stisk, zato se trudi pridobiti vse stranke za redno delo v parlamentu. Vsled sklepa delegacij mora vlada za armadne potrebščine najeti

ogromno posojilo. Če hoče dobiti tako posojilo, mora upnikom ponuditi izdatno zanesljivo garancijo, to je zakon, ki so ga sklenili zastopniki narodov, pooblašenci davkoplačevalcev.

To je priznal tudi znani nemški poslanec dr. Lecher. V nedeljo je bil v Brnu velik shod, na katerem je rekel dr. Lecher: Ključ do situacije je v potrebi dobiti državno posojilo za armadne namene. Dolg, ki se mora narediti, znaša 500 milijonov kron. Dobiti ta denar je veličanska naloga za novega finančnega ministra. S tem ogromnim dolgom narastejo seveda tudi letni izdatki za državo za svoto obresti in amortizacije, tega zvišanja izdatkov pa naš proračun ne prenese, tem manj, ker se je že v zadnjih letih le na umeten način prikrival — primankljaj.

Dr. Lecher je zadel v živo. Finančne stiske so spravile Körberjevo ministrstvo v sedanj položaj.

Ko bi si vlada s § 14. dovolila omenjeno posojilo in izdala zadolžnico, bi skoro gotovo doživela kolosalen fiasko. Kdo bo kupoval take zadolžnice, kdo nalagal v njih svoj denar, ko nima nobene garancije, da dobi svoje obresti in da ni njegov kapital izgubljen. Čim parlament s § 14. najetega posojila ne odobri, nastane krah, ki uniči milijone premoženja. V inozemstvu že dovo ni majo zaupanja do Avstrije in še misliti ni, da bi inozemstvo kupovalo s § 14. dovoljeno posojilo, a tudi denarni zavodi avstrijski se bodo težko odločili za nakup in kvečjemu tedaj, če se jim za veličanski riziko zagotovo večje obresti, s čimer bi bilo zopet vse avstrijsko narodno gospodarstvo prehuo zadeto in oškodovano.

Brez pomoči parlamenta se novo posojilo ne more naeti in je za tako pošteno finančno operacijo treba, da ji da parlament zakonito podlago.

To je tembolj potrebno, ker bodo vsled obresti in amortizacijske kvote

za ta dolg državni letni izdatki tako narastli, da se bodo morali dobiti novi viri dohodkov, naložiti novi davki, kajti s sedanjimi dohodki se obresti in amortizacijska kvota od novega veličanskega dolga absolutno ne dajo plačati.

Pač res: denar je sveta vladar. Skrb za denar je pripravila Körberja do tega, da z nagovarjanjem, s prošnjami, z grožnjami, z obljubami in z intrigami skuša pridobiti parlament, naj se loti rednega dela in naj dovoli najetje rešenega posojila.

Sila kola lomi in je naučila tudi Körberja kozjih molitvic. Se-li njegov načrt obnese, ali dos že redno delovanje parlamenta? Danes se govori v zbornici, da je to izključeno, da se Körberjev načrt ne uresniči in da bo že v kratkem konec predbožičnemu zasedanju poslanske zbornice.

Vojna na Daljnem Vstoku.

Splošni napad na Port Artur.

V soboto je prišel general Nogi nov splošni napad na fore Sungšuan, Erlungšan in Kikvanšan.

Uradna brzojavka poroča iz Tokija, da se je splošni naval na trdnjavo prišel v soboto popoldne, ko so bile priprave za naskok na Sungšuan in sosednje vasi že skoro končane.

V Tokiju se je v nedeljo širila vest, da je bil japonski napad deloma uspešen. Japonci v Čufu so prepričani, da pade sedaj Port Artur v najkrajšem času. Na Japoncem se z največjo nestrpnostjo in napetostjo pričakuje vesti o izidu boja, ki se v zadnjih dneh bije na vseh straneh pred Port Arturjem. Japonski artiljerijski ogenj je baže že uničil več stalnih portarturških utrd, da morajo Rusi graditi nove utrde za silo.

Sijajno odbit napad.

»Daily Telegraph« poroča iz Čifusa, da so imeli Japonci pri naskoku

na Port Artur v času od 26. do 28. t. m. ogromne izgube in da se je nava končal z velikim japonskim neuspehom.

Javnost v Tokiju je radi zopetnega neuspeha pred Port Arturjem silno pobita in v vseh krogih vlada silno razburjenje. »Daily Express« javlja, da so v Tokiju prepričani, da je general Nogi pri zadnjem naskoku z nadčloveškim naporom skušal osvoboditi Port Artur, ako se mu to sedaj ni posrečilo, potem pač ni upanja, da bi trdnjava že padla v dohlednem času.

V Rim pa se poroča iz Tokija: Pri zadnjem napadu so Japonci razdejali fore Erlungšan, Osterlung in Majokobi-Jamadi. Pri naskoku na Sungšuan in Kikvanšan pa so bili odbiti; izgubili so okoli 7000 moč.

Iz Petrograda pa se poroča: Ruski generalni štab naznanja, da je bil splošni naskok na Port Artur v soboto sijajno odbit. Japonci niso dosegli prav nobenega uspeha.

Tudi iz Londona se potrjuje, da se je naskok na Port Artur popolnoma ponesrečil in da so morali Japonci ta napad plačati z ogromnimi človeškimi žrtvami. Zagotavlja se tudi, da Japonci opuste vse nadaljne naskoke in da bodo skušali Port Artur z izstradanjem prisiliti na kapitulacijo.

Z mandžurskega bojišča.

Po poročilih generalov Kuropatkina in Šaharova so bili 25. 26 in 27. t. m. ljuti boji pri Čnečenju. Japonci so opetovano prideli ofenzivo, a so bili vselej z znatnimi izgubami odbiti. 26. t. m. so Rusi uplenili 100 japonskih pušk.

27. t. m. so se Japonci približali na 600 korakov ruskim pozicijam.

Vnel se je ljut boj, ki je še le ponehal, ko je nastal strahovit snežen vihar. Ko se je zopet zjasnilo, so Japonci skušali obiti rusko desno krilo, toda ruska artiljerija jih je prisilila, da so se umaknili. Na večer istega

dne so ruski lovci zavzeli vas Nangana. Ruske izgube so neznane.

Dne 28. t. m. pa je poslal general Kuropatkin to-le poročilo: Boj pri Čnečenju se je danes zjutraj pričel znova in se je končal ob 11. uri dopoldne. Mi sedaj pobiramo po bojišču japonske mrtvice in jih pokopavamo. Do 12 ure opoldne smo jih pokopali 230. Vsi spadajo k 7. polku 9 rezervne brigade. Uplenili smo mnogo pušk, streljiva in oroja.

General Šaharov pa poroča: Po naskodu na naše pozicije pri Čnečenju se je sovražnik jel umakati proti jugu.

Naši voji so ga zasledovali do neke vasi, ki je oddaljena štiri kilometre od naših pozicij; tu jih je sovražnik sprejel z ljutim ognjem; toda naši topovi so sovražnika prisilili, da se je moral tudi iz te vasi umakniti.

Japonski naval na generala Renenkampa.

»Lokalanzeiger« poroča iz Mukdena: Od 24. t. m. napreje na skrajnem vzhodnem krilu stoječi voji generala Renenkampa izpostavljeni neprestan japonskim napadom. 25. t. m. je ena brigada z 12 topovi dvakrat brezuspešno napadla Renenkampove pozicije. Drugega dne so Japonci ponovili napad na ruski center in na levo krilo, a so ga skoro zopet ustavili. Njih izgube so bile velike. 27. t. m. ob 7. uri zjutraj se je pričel boj znova. Napadajoči japonski voji spadajo k 7. rezervni brigadi.

Reuterjevemu uradu se poroča iz Senkinga z dne 28. t. m.: Od ruske vzhodne armade je dospela vest, da so Japonci napadli generala Renenkampa v bližini Dalina. Japonci so bilipotridnevno boju odbiti. Boj še vedno traja. Japonci so spravili na svoje pozicije težke topove.

Predigra k velikim dogodkom.

»Lokalanzeiger« poroča iz Mukdena: Nekateri v tukajšnjih vojaških

LISTEK.

Na kmetih.

Napisal Ivan Č. Levov.

Jutrnja megla je ležala nagosto po celi pokrajini, po celi dolini. Gosta je bila in nepredorna, da se je komaj videlo na par korakov in še to samo nejasno.

Vedno na novo se je vzdigovala iz srednje-velikega lenega potoka, ki se je vil skozi dolino; omračila je veje vrh, ki so rasle ob njegovem bregu, in ležala po travnikih, leno se vzdigovala tuptam.

Travniki so bili ravnokar pokonjeni in zato je stala le redka samotna rožica, katere listi so se bleščali od jutrnje rose. Kaphice so visle na listih ter jih pripogibale navzdol, če je pa zavel vetrček, padla je kaphica na tla, list pa se je samaj, kakor bi bil vesel, da se je otresel nadležnega bremena.

Dalje od travnikov razprostiralo se je polje; žito je bilo rumeno in dozorelo. Stalo je tu s sklonjenimi gla-

vami, in lahna sapica je premikala kakor v taktu. Ngonila se je pod pritiskom vetra prva vrsta, ta se je naslonila na drugo, ta zopet naprej, tako da je vse polje valovilo kot morje, in komaj se je prvo klasje vzdignilo že se je moralo skloniti. Klas je udarjal ob klas in vzdihnil se je šum, kakor bi daleč kje zvenelo orožje. Bilo bi otožno in pusto gledati preko tega rumenega, valovitega morja, a kot oaze so se bleščale modre in rdeče točke, v bližini bolj poredko, od daleč kakor posejane plavice in mak.

Ob robu gozda žuborel je studenec, ki je izviral še v gozdnem hladu, ter je šumeč in peneč se padal v veliko podstavljeno korito. Megla se je v gozdu redčila, tako da se je videlo daleč v gozd; na nasprotni strani pa je bila gosta in trda zavesa, in le če je vetrček potegnil, zdelo se je, da se vidijo veje, pobešene od obilice sadja.

Mladu dekletu je stalo ob studencu ter vstrajno držalo težko posodo, čakajoč, da se napolni. Mmo korita je vodila ozka bela pot, po sredi pa je že začela zaraščati trava...

Kar priokoraka po stezi majhen samosrajčnik, šigar rejni, rdeči obrazek je obdajal cel venec gostih plavih kodrov. Navadno gledajo njegove modre velike oči veselo in razumno v svet, danes pa tako otožno, žalostno.

»H, Francček, si ti?« vpraša dekletko ga zagleda.

A Francčekov okrogli obrazek se ne drži veselo in sladko, da bi se mu videli zobje beli kot repa, ampak Francček se kremži in zdi se, da je že mnogo jokalo.

»Ali res jokaš? Kaj pa ti je, Francček?«

»Mama...« začne deček, a vse drugo zadušil jok.

Dekle zadene težko posodo na glavo, ponudi fantku roko, da ga popelje seboj, a ta se ji iztrga ter teče hitro in jokajoč po stezi nazaj... Dekle ne razume tega početja, ter gleda nekaj časa za njim, potem pa gre naprej; voda pa pljuske zdaj na ramo, zdaj na nežne, komaj vzbrstele grudi.

Čez malo časa prideta mimo dva kmeta. Na ramah imata kose; na delo gresta.

»Megla, da bi jo rezal...« pravi prvi.

»Znamenje, da bo lepok...« Miki.

»Kaj pa ti, Potokar, si bil včeraj na trgu? Čul sem, da ste pili... Z Bregarjem?«

»Eh...« pojdi! Jaz sem bil že zdavnaj doma, ko je Bregar...«

»Že vem... glupec! Da bi vedel, kaj ženak...«

»Jaz pa pravim, da ve. Ravno zato...«

Izginila sta v megli.

Tam proti vzhodu je megla vsa svetle; nekaj se žari skozi njo, žarnejše in svetleje. Megleni drobci vrte se in sučejo okrog svetle točke, in zdi se, da hite kot večje v ogenj, ki jih pogoltne...

Prizor je kot bitka. Tam hite tisoči meglenih drobcev v smrt — onstran se vidijo trume, ki beže.

Naenkrat se vzdigne gozd iz megle. Solnce se prikaže in zlati veje in liste, in gozd ves zatrepče v pohotni, neznanosti elasti. In žarki mlačni, prijetni, ognjeviti, poljubujejo debela in veje ter liste; nekateri so se prikradli prav globoko v gozd, kjer božajo

bujni mehki mah in poljubujejo zaprte, temnomodre cvetice, ki se sramežljivo, počasi odpirajo ter začarane v milem, neznanem čaru. Zopet drugi pa se lomijo v bistri vodi, ki pada peneč se v korito in vabujajo tam modre, rdeče, žolte reflekske. In vsak prašek, ki se vzdigne iz vode, žari kot najčistejši biser...

Medtem se umika megla vedno dalje in dalje... in žarki jo preganjajo vedno naprej. Nebo pa gleda ta boj — jasnomo in smehljajoč se, kot se smehlja mati, ki vidi svoje otroke igrati se.

Sadno drevje se zavzdigne izza meje; veje se šibe in so trudne, nekatero vise prav do zemlje. In žarki plešejo nekaj časa po bujno zelenih hruškah, po rdečih, progastih, zlatih jabolkah — potem pa zopet naprej — v boj!

Megla je že zapustila gozd, le tam ob robu ima še zaslonbo ob samotni kmetijski hiši; leno se vlačijo okoli oglov, a tudi tu se ne more upirati zmagojučim solnčnim žarkom in se kmalu izgubi kot dim v zrak.

Žarki pa oblijejo belo sidrovice hišice in ta začari veselo in praz-

krogih mislijo, da bo vojna mirovala do spomladi, pretežna večina pa je mnenja, da je najkasneje s prihodom baltičkega brodograja pričakovati velikih dogodkov na bojišču, napram katerim so bili vsi dosedanjí boji sama mala predigra. Prihod baltičke eskadre bo Japonce bodril k največjim naporom, da si izvojujejo odločilno zmago na suhem.

„Vjestnik mandžurske armije“.

»Vestnik mandžurske armade«, kakor bi se slovenski reklo listu, ki ga izdaja general Kuropatkin na bojišču, je praznoval predčerašnjim prvi svoj jubilej.

V ponedeljek 28. t. m. je namreč izšla njegova 100. številka. »Vestnik« poroča natančno o dogodkih na bojišču in priobčuje tudi vesti iz domovine. V zadnjem času posveča največjo pozornost gibanju baltičkega brodograja. Vojski kupujejo vkljub neznanosti svoji plači prav pridno ta list in zasledujejo poročila z največjim zanimanjem.

Eskadra admirala Roždestvenskega.

Reuterjev urad javlja, da je eskadra admirala Roždestvenskega prispela v Svakopmund v nemški jugozapadni Afriki, kjer se preskrbi s premogom. Iz Dakarja do Svakopmunda je 4000 kilometrov.

Rusko brodogrje je torej v 14 dneh preplulo 4000 kilometrov.

Južnoameriške ladje, kupljene od Rusije.

»Morning Post« je izvedela iz zanesljivega vira, da pluje admiral Roždestvenski zbog tega mimo južnega rta Afrike, da se združi z dvema v Argentini kupljenima križarkama, ki kar se tiče hitrosti in bojne sile, daleko presegata najhitrejšje japonske križarke in ki že 14 dni čakate na rusko brodogrje v nekem afriškem pristanišču. Ruska posadka za ti ladji se nahaja na transportnih parnikih, ki spremljajo eskadro.

Senzacionalno razkritje.

»Novoje Vremja« priobčuje iz Vladivostoka tole brzojavko:

Tukaj izhajajoči list »Vladivostok« je obelodanil dopis iz New-Yorka, ki potrjuje, da so se pomorske bitke dne 10. avgusta t. l. pred Port Arturjem udeležile tudi tri vojne ladje neke nevtralne države, ki so posegle v boj mesto poškodovanih japonskih oklopnih »Šikišima«, »Jašima« in »Fudži«.

Japonska armada.

Reuterjev urad poroča iz ruskega glavnega taborišča:

Japonska armada obstoji v cellem iz osem divizij in razen tega še iz devet brigad pehote in dveh brigad konjenice.

nično. Trta, ki raste okrog hiše, se vzdigne in zadehti močno in prijetno.

In šipe na pol odprtih oknih mečejo bliske na vse strani. R. doveden žarek pogleda v sobo, kjer je še vse tiho in mračno.

Ni mračno — vse rdeče je!

Bleda žena leži na postelji; ena roka visi ob postelji, druga pa podiva pod razgaljenimi belimi grudi. Skozi prste pa curlja kri, temnordeča kri; krvava je njena srajca, krvava odeja na postelji, krvava so tla...

Samo kri...

Žarki trepečejo na mrtvaškobelem, lepem obrazu žene, plešejo po valovih njenih črnih las, ter preidejo od tu na beli vrat in snežne grudi...

Ob robu postelje pa čepi dete... Velike modre oči so uprte z grozo na bledo ženo... mammo, Francoe je...

Žarkom je pusto tu v sobi, kjer ni življenja, vse mrtvo... Ven hite na prosto, ven, kjer je življenje... Vse se tu bliska, vse poje, vse živi veselo, pravo življenje...

Kaj se vendar blešči tam ob robu gozda... Svetle bleške meče, če je zadene solnce... golo jeklo je, orožje.

In sredi nasajenih bajonetov stopa

Državni zbor.

Dunaj, 29. novembra. Čehi niso zahtevali dobrednega čitanja došlih vlog, vlad česar je prišla zbornica kmalu do dnevnega reda. Brez pravega zanimanja se je nadaljevala debata o dr. Körberjevi izjavi. Debata se bo morala kmalu zaključiti, ker manjka govornikov. Potem bo zbornica najbrže morala zopet razpravljati o nujnih predlogih čeških radikalcev.

Posl. dr. Ferjančič je interpelliral poljedelskega ministra zaradi podpor haloškim vinorejcem, ki so jim zemeljski plazovi napravili mnogo škodo ter je zahteval, da se kaj ukrene proti plazovom.

K debati je prvi govoril poslanec Hruby, ki je izrekel dvom, da bi zadnje izjave ministrskega predsednika kaj izboljšale politični položaj. Nemci delajo Čeha odgovorne za sedanje žalostne razmere. To je treba zavrniti. Čehi so bili vedno in so še sedaj pripravljeni na pošten mir. Potem je polemizoval s podpredsednikom Kaiserjem in posl. Demlom glede slovanskih paralel v Šleziji ter izjavil, da je ustanovitev slovanskih paralel utemeljena v državnem šolskem zakonu. Svoj govor je zaključil z apelom na Nemce, naj se vrnejo k civilizaciji. — Posl. Menger je odgovarjal predgovorniku ter zahteval nemški posredovalni jezik. — Posl. Hortis je zahteval ustanovitev italijanskega vseučilišča v Trstu. — Posl. dr. Baxa je zagovarjal nadaljevanje obstrukcije. — Posl. dr. Ferjančič se je v svojem daljšem govoru potovala za jugoslovansko vseučilišče s sedežem v Ljubljani ter je izjavil, da so sicer Jugoslavlani s svojimi simpatijami glede inomoške fakultete na strani Italijanov, toda te simpatije se prevržejo tisti trenotek, ko zahtevajo Italijani svoje vseučilišče v Trstu. Ministrski predsednik kot duvar državne avtoritete mora predvsem preprečiti, da se iredentistična propaganda v Trstu še bolj ne razširi. Jugoslavlani ne morejo nikoli privoliti, da po številu slabejši Italijani dobe v Primorju svoje vseučilišče, dočim morajo oni pošiljati svoje sinove v Prago, Gradec in na Dunaj. — Prihodnja seja bo jutri.

O parlamentarnem položaju.

Dunaj, 29. novembra. Nemški agrarci si prizadevajo, da bi se rešile vsaj predloge o podporah vsled ujmn prizadetim. V ta namen se je vršil po današnji seji razgovor med odsekom četvorice nemških strank in agrarci. Agrarci nameravajo spraviti tozadevne predloge potom nujnega predloga v parlamentarno razpravo. To bo najbrže edini predmet, ki se dožene v predbožičnem zasedanju. Da bi se proračunski provizorij in italijansko vseučiliščno vprašanje doglalo parlamentarno pred Božičem, na kaj takega nihče več ne upa. Splošno se prorokuje v parlamentarnih krogih,

da izreče gosposka zbornica že v svoji seji 7. decembra odgoditev državnega zbora.

Klerikalna šolska reforma na Niževavstrijskem.

Dunaj, 29. novembra. Poslanec Marchet je pripeljal danes v drž. zbor odposlanstvo nemško-avstrijske učiteljske zveze in niževavstrijskega učiteljskega društva, da izroči na učenemu ministru spomenico proti klerikalni šolski prenosni na Niževavstrijskem. Govornik je opozarjal ministra, kaka škoda grozi vsled tega šolstvu in kako nevaren je šolstvu klerikalizem; prosil je ministra, naj reforme ne predloži cesarju v potrenje. Minister Hartel, ki je prej klerikalni deputaciji že obljubil odobritev, se je spretno zvijsal, češ, da si tisti, ki šole držujejo, skušajo priboriti čimdalje več vpliva na šolsko upravo. Pozival je učiteljstvo, naj dokaže, da je tozadevni zakonski načrt niževavstrijskega deželnega zbora v protielovju z državnim šolskim zakonom, in načrt ne postane zakon. Posl. Marchet je navedel takoj par protislovij.

Pogajanja z Nemčijo razbita.

Dunaj, 29. novembra. En del nemških poročevalcev in posredovalcev se baje nocoj vrne v Berlin, a jutri zjutraj jim sledi tudi grof Posadowsky z ostalimi poročevalci. Iz tega se lahko sklepa, da so se pogajanja za trgovinsko pogodbo popolnoma pretrgala. Tudi iz Berlina se poroča, da je grof Posadowski tja brzojavil, da je smatral pogajanja za popolnoma prekinjena.

Položaj na Ogrskem.

Budimpešta, 29. novembra. Iz cele dežele prihajajo neprenehoma ministrskemu predsedniku in liberalni stranki priznanja. V teh izjavah se izreka ministrskemu predsedniku zaupanje in zadoščenje, da je premagal obstrukcije.

Budimpešta, 29. novembra. Opozicija si je izmislila nov bojni načrt. Opozicijski pristaši v magnatski zbornici bodo namreč pričeli debato, v kateri bodo najostreje napadali vlado zaradi dogodkov v državnem zboru, ako bo kaj takega predsednik pripustil.

Nova stranka na Srbskem.

Belgrad, 29. novembra. Dne 13. decembra se vrši v Belgradu ustanovni shod nove kmetijske stranke, ki bo štela 70000 članov.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 29. novembra. Komisija, ki jo je postavila zbornica, da prouči vprašanje o ločitvi cerkve od države, je tozadevni vladni načrt zavrgla s 13 glasovi proti enemu glasu.

Nemški državni zbor.

Berolin, 29. novembra. Danes se je zopet otvoril državni zbor. Predsednik grof Ballestrem je naglašal, da čakajo na rešitev zelo važni načrti,

kakor glede dveletne vojaške službe in trgovinskih pogodb. Povedal je tudi, da se trgovinske pogodbe vsekakor predložijo državnemu zboru že v prvi polovici meseca decembra, bodisi, da se pogodba z Avstro-Ogrsko sklene ali ne.

Dopisi.

Iz Dolenjega Logatca. Že nekaj časa sem polastila se je našega družabnega življenja neka suhoparnost, za katere izvor bi bilo na vesti pač nekaj razlogov. Dasi ravno eta lepi občini Dolenji in Gorenji Logatce tako blizu druga druge — dasiravno so tu nastanjeni vsi politični uradi in da je v hotelu »Kramar« v Dol. Logatcu na razpolago krasen, prostoren salon, opremljen z vsem komfortom, vendar nekateri sloji tega ne upoštevajo ter ne negujejo med seboj misli, kako bi se lahko razvilo lepo, prijazno družabno življenje, sosebno ob dolgih zimskih večerih. Pri taci večerih treba je seveda skrbeti za zabavo pa tudi za kak umetniški užitek. — Žalibog, da ima pa navadno vsak izgovor: »Vsaj jaz nisem za to sposoben, vsaj se ne da nič poštenega napraviti!« — Dne 26. t. m. pa se je pokazalo, da temu ni istina, temveč le dobre volje primankuje. — V salonu hotela »Kramar« priredil nam je neumorno delujoči gospod J. P. majhen »jour-fix«. Dasi ravno vabila niso imela nikakega natančnega sporeda, vendar se je nabralo zvečer v salonu polno odličnega občinstva. Že koj pri prvi točki smo uvideli, kako izborno moč imamo med sabo. Gospod B. sviral nam je na glasoviru nekaj točk, med njimi tudi klasičnih že s tako finim občutkom in spretnostjo, da smo se vsi čudili njegovi muzikalni izvežbanosti. Seveda, da ploskanja in pohvale ni bilo ne konca ne kraja. V drugi točki je nastopil gospod S. D. O., to nam je pa že znana izvrstna pevska moč. Prednašal je krasno pesem Alfr. Grünfelda »Pevca vračanje«. Njegov krasni bariton, njega fino umetniško prednašanje kompozicije je občinstvo kar elektrizovalo in ko so utihnili zadnji glasovi na glasoviru, na katerem ga je prav umetniško spremljala gospa uoproga — nastal je v salonu pravi vihar. Kar ni izdalo ploskanje — pripomoglo je še burno ropotanje. — A pevec je ostal neizprosen, vendar je pa ob zaključku sporeda na občno željo še enkrat zapel to pesem. Tej pesni je sledil »Spomladni klic, dvospav za sopran in alt Fr. Grbiča, op. 17. Tu sta se nam predstavili dve izvrstni pevki, gospe dr. A. K. ova in pl. H. — Zapeli ste dvospav tako ljubko in krasno, da pohvale in burnega odobravanja ni bilo prej konec, da ni dodala gospa dr. K. ova A. Nedveda »Cvetice« — a pl. H. pa »Sarafana«. — Obe dami spremljaj je na glasoviru s finim občutkom mojster g. B. Po končanem glasbenem sporedu vršila se je majhna tombola — a kot zaključek je bil improviziran ples, katerega so se plesalci in plesalke z navdušenjem udeleževali. — Ni nam treba tedaj tarnati, da nam nedostaja moči, bodisi na umetniškem ali tudi humorističnem polju, kajti tudi v tem oziru imeli smo izvrstnega zastopnika v osebi g. J., kateri je spravljal občinstvo s svojim šaljivim nastopom v krčevit smeh. — Vsak pridelek je težak, a vztrajnost in dobra volja pa premagata vse. — Dal Bog.

da bi se posredilo ararierju g. J. P. pridobiti v kolo svojih umetnikov še one mlače, kateri so zmorni sodelovati, a jih zadržuje neka mladost in mržnja do takih nastopov. K zaključku pa naj omenim še to, da naj bi se takih večerov domačini v bolj odličnem številu udeležili, nego so se prvega jour fixa, kajti ta večer presenetila sta nas dva ljuba gosta celo iz daljne Planine ter osramotila s tem masikaterega domačega mlačeža.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 30. novembra.

»Slovenčeva« enketa o ustanovitvi »slovenske ljudske stranke« je zadobila uprav predpusten značaj. Oglasajo se samo še možje, ki so sicer lahko vse časti vredni, ali ki vendar v slovenski javnosti ne pridejo v poštev. V ponedeljek se je oglašil g. Ivan Fajdiga, svojočasni sotrudnik »Novega lista« in »Gorice«. Gospod Fajdiga priporoča skupno delo na finančnem in gospodarskem polju, in izboljšanje družbe sploh, v kateri namen naj se ustanove krajevni senati. Naivnost g. Fajdige je imponujoča. Posebno nam ugajajo krajevni senati, ki bodo skrbeli za družabno popolnost in narodni ter gospodarski napredek. Še originalnejši je mizarški mojster g. Matko Malovič v Novem mestu. Ta se vjema z gosp. Fajdigo v tem, da prezira vse tiste ljudi, ki so hodili v šolo in se kaj več učili. Gospod Fajdiga toži, da imajo »socialno nižje stoječi« neredkokrat veliko boljše ideje, nego »zastopniki boljše družbe« in pripija, da je »takozvana inteligenca« — takozvana, to je duhovito! — postala nesposobna za pravo narodno delo. Gospod Matko Malovič, zvesti privesek pasarja Kregarja, ima to inteligenco še bolj v želodeu, posebno uradništvo, kapitaliste in industrijalce, vobče pa vso liberalno stranko. To strašansko zaničuje, spoštuje pa klerikalce in kar prehaliti jih ne more, ker so ustanovili toliko konsumov, posojilnic in podobnih naprav. Če je g. Malovič kot mizar tudi tak, kakor je kot politik, potem je res usmiljenja vreden, kajti njegovo skrupulo v »Slovenca« priča, da on o politiki nič več ne razume, kakor njegova kurja očesa. Upamo pa, da se bo odšel g. Matko Malovič zvest svojim »načelom« skrbno izogibal vseh liberalcev.

Z graškega vseučilišča. Akademski senat je odobril rektorjevo odredbo, s katero je prepovedal vsem dijaškim društvom rabiti svoje na vseučilišču obsežne table in je odločno obsodil postopanje nemških buršev, ki so tibotapeko zamazali table slovanskih društev.

Celjski okrajni zastop. Vlada je razveljavila zadnje volitve in razpustila okrajni zastop, tako da se bodo morale vršiti nove volitve. Storila je to vsled tega,

Dalje v prilogi.

Konklave 1. 1903.

III.
(Dalje.)

Sedanji papež je holan na srcu. Na prestolu se ne da nositi, ker se boji, da bi se mu zmešalo, in tudi pantofta si ne da poljubljati. Etna njegova zabava je, da ob nedeljah popoldne na Damazovem dvorišču oznanja predmetnim ševljarškom in napol divjim kmetom in kmetičam iz Kampanje božjo besedo. Poslušajo ga radi, ker je papež, ne razumejo pa skoro ničesar, ker govori papež benečansko narečje. In zopet vpijejo duhovniki: Glejte, ljudje krščanski, kako svet je rimski papež! To je vse skupaj samo zunanji okit. V kultu se je rimska cerkev v zadnjem polstoletju silno oddaljila

od Kristusovih nauk. Dandanes sta Bog in Kristus v rimski cerkvi že precej postranskega pomena in se danes neguje prav za prav le feminini Marijin kult.

Glavna stvar, za katero se izkorišča religioznost narodov je slej ko prej bogastvo in politična moč rimske kurije. V ta namen je Leon XIII. ustvaril novo organizacijo, ki je razširjena po vseh deželah, kjer prebivajo katoličani. Duhovščina se je popolnoma izneverila svojemu poklicu in se posvetila izključno samo političnemu delu. Vera je le sredstvo, da se obdrže pagansko obskurantni sloji na cerkveni uzdi. Ta organizacija je še le v nekaterih deželah ustvarjena in je le v malih deželah dobila oblast v roke. Ali kadar bo popolnoma izvedena, bo to strašna moč v rokah rimskih papežev in bo delala različnim državam še veliko večje težave, kakor jih dela sedaj Francija.

Za uveljavljanje nauk Kristusovih se rimska kurija še toliko ne meni, ko za lanske sneg. Meni se samo za denar in za gospodstvo in zato je izgubila že ves vpliv na vse, kar

vpliva na notranje življenje narodov in jim daje smer. Duševno življenje narodov se zrcali v znanosti, v književnosti in v umetnosti, v nesebični ljubezni do bližnjega, v prizadevanju spraviti narode do višje kulture, do boljšega gnetnega stanja in na višjo pravno stopnjo. V tem oziru pa je rimska cerkev postala že tako brezpomembna in nevlpivna, kakor tibetanska cerkev.

Cerkvena znanost in literatura je propadla na najnižjo stopnjo. Katoliška inferijornost se nikjer tako očitno ne zrcali kakor v katoliški znanosti in umetnosti in na tem ne izpremeni nič vse impotentnozavistno klevetanje. Katoliška znanost in literatura sta dandanes samo še v posmeh vsem omiksnim ljudem.

Krščanska umetnost je že davno mrtva. Duhovniško kokodajsanje proti »poganski in nenravni umetnosti« kaže le eno, kako se cerkveni krogi jeze, da se noben resen umetnik ne bavi več s cerkveno umetnostjo in da se dandanes bavijo z njo samo lačni zakotni mazači. Tudi katoličanom — izvemši kakega kmetkega govedarja — se že studijo tisti umotvori, ki predočujejo

malone samo trpinčenje ljudi. Kristus je blagoslavljal, učil in odpuščal — v cerkvah pa le kažejo podobe, kako so ga trpinčili in kako so njegovo kri prelivali. Komu niso zoprne tiste podobe, ki predstavljajo kamenanje, križanje in obglavljenje različnih apostolov; komu se ne gabiyo krvave slike, na katerih se vidi, kako so kakega svetnika pekli ali kubali, ga ščipali z razbeljenimi kleščami, mu iztrgali jezik iz vrata ali vlekli čreva iz trebuha. Sicer pa to niso podobe resničnih dogodkov iz prvih časov kristjanstva — kajti 99% vseh legend in povesti o mučnikih je izmišljenih — pač pa so to resnične podobe iz početja katoliških inkvizitorjev. Ta umetnost ima svoje prijatelje še med kravnimi deklami, drugi ljudje jo prezirajo kot brutalnost.

Tudi cerkvena glasba je dandanes tako inferijorna vzlic vsi umetniški reklami za Perosija in tam-tam-komponista Hartmanna, in tudi v vseh drugih ozirih ni cerkvena organizacija nobenega pomena več. Vsa moderna kultura je protikatoliška.

(Dalje prih.)

ker so nemškutarji štrajkali in v celjski mestni zastop ter vojniški trški zastop nista hotela voliti svojih zastopnikov. Ko je vlada l. 1888 razpustila okrajni zastop, je postavila za komisarja prejšnjega načelnika nemškutarja Stigerja. Sedaj je, da se ogne slovenskemu vodstvu, ukrenila drugače, in je vodstvo poverila političnemu uradniku Lehmannu.

— **Najljubša zabava** okoli „Slovenca“ zbranih blagoslovljenih gospodov je — krasti čast in poštenje svojemu bližnjemu. Škof, kateremu so vsi duhovniki dolžni brez pogojno pokornosti in ki ima dolžnost nadzirati duhovsko časopisje, ne dela svojim peresnim kulijem nobene ovire pri ti sistematični in nad vse hudobni častikraji. „Slovenec“ je najprej kradel čast vsem plesnim šolam, piščo tako, kakor da se je v kaki plesni šoli zgodil „zločin“. Tudi sinoči se piše o „znani aferi neke plesne šole“, dasi z dotično afero sploh nobena plesna šola nima nič opraviti. Ko bi hoteli mi posnemati ta „Slovenčev“ zgled, bi lahko rekli, da so ljubljanski krščansko-socialni duhovniki rušijani, ker prirejajo katoliške bale, po katerih je okoli streljšča za vsakim plotom toliko parčkov, da je groza. „Slovenec“ je dalje kradel čast s tem, da je dolžil gotove ljudi hudodelstva, dočim so zdravniki po natančni preiskavi dognali, da je dotično dekle sploh nedotaknjeno. Pa še ne dovolj! Zdj krade čast funkcionarjem drž. pravdnštva. „Slovenec“ piše sinoči v ti zadevi: „Pri drž. pravdnštvu se pri znanih ljubljanskih razmerah sploh ne vrši nobena preiskava“. S tem je škofov list hotel reči, da drž. pravdnštvo ni objektivno, marveč da postopa pristransko in da noče izpolniti svoje dolžnosti. Končno krade škofov list tudi mestnim zdravnikom čast, dolžeč jih, da glede hiše v Zvonarskih ulicah niso storili svoje dolžnosti. Tudi to je čisto navadna častikraja, kajti zdravniki so natančno izpolnjevali svoje dolžnosti. Človek mora imeti tonzuro in razne žegne, da je sposoben za tako podlo častikrajo. Klobuk doli pred ljubljanskim škofom, ki ima nad takim početjem svoje dopadajenje!

— **Imenovanje.** Pravni praktikant pri deželni sodišči v Gradcu, g. dr. Fran Vidovič, je imenovan avskultantom za graško nadsodišče.

— **Slovensko gledališče.** Sinoči so — prvič v sezoni — igrali Govekarjeve „Legionarje“. Glavna vloga v tej igri — vloga, od katere je odvisen uspeh ali neuspeh — je bila v rokah g. Verovška, ki jo je tako briljantno, s toliko komiko, s tako zdravim humorjem izvedel, da se je občinstvo kar lomilo smeha. Ostale vloge so bile deloma v novih rokah. Poznalo se je, da je bila predstava v največji naglici prirejena, da se je igra takorekoč čez noč spravila na oder, ker se je druga pripravljena igra morala odstaviti.

— **Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani vsem svojim podružnicam.** V kolektoru za leto 1905, ki ga je izdalo vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda, se nahaja tudi „Vestnik“ družbe za l. 1903. Ako pregledujemo ta vestnik nekoliko natančneje, prepričamo se lahko, da nam je neprijetno ogledalo onih podružnic, ki so spale tudi v l. 1903. A nekaj teh se je začelo zadnji čas že gibati in oživljati. Smelo trdimo, da bi se lahko oživele vse naše podružnice, da bi lahko vse procvitala in se koncem leta ponašale z dostojnimi doneski. Častiti domoljubi! Glavna opora naši družbi so vselej bile in morajo tudi v naprej ostati naše podružnice. To nam bode našlo našega nadaljnjega postopanja. Z vsemi močmi bomo odslej delovali na to, da se vzdramijo vse in da ne zaspiti niti ena — vsaj po naši krivdi ne sme zaspiti. Ker se leto 1904. približuje svojemu koncu in ker bi se radi ponašali, ko izdamo v prihodnem letu koledar za 1906, z dejstvom, da ni ostal naš klic glas vpjočega v puščavi, marveč da je našel odmev v vseh naših podružničnih odborih, in v vseh svojih č. rodoljubkin in rodoljubov, sprejmemo se do vseh teh z nastopnim nasvetom ter svojo vpludno prošnjo: Tam, kjer naše podružnice spijo in niti svojih odborov večinoma ne naznanjajo v Ljubljano, tam se žrtvuj posamezna rodoljubkinja, posamezen rodoljub ter naberi kakvo vsoto kot prispevek za našo družbo ter jo pošlji naravnost naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“ Ako dobimo take zneske s pripomojo, da se vpošiljajo kot prispevek

te ali one podružnice — vsaj do konca letošnjega leta — izkazali jih bomo kot prispevek te ali one podružnice — v prihodnjem koledarju za leto 1906. Tem načinom bo obenem oživila dotična podružnica. Če dosežemo na ta način, da se zmanjša število speh podružnic; častno bode to ne le za našo družbo sploh, nego tudi za dotično podružnico; posebej pa še za tako delujoče rodoljubkinje in rodoljube. Delavnostjo in neumornim trudom, č. domorodkinje in domorodeci naprej ter naprej — in družbi se bode sčasoma godilo tako dobro, kakor ji to želite Vi in mi. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Koncert „Glasbene Matice“.** (Nastop violinista gosp. Frana Ondříčka.) Malo je umetnikov, kateri bi bili tako občudovani, katere bi listi tako hvalili, kakor je slavni Ondříček. Kjer je mojster nastopil, povsod ga častopisje slavi kot prvaka in vzor goslarске umetnosti. Naj navedemo nekaj kritik prvih svetovnih listov. Na Dunaju, ki slove kot eno prvih mest muzikalnega sveta, je koncertoval Ondříček že večkrat. Dunajčanje so ga sprejeli vedno z največjim zanimanjem — njegovi koncerti so polni vedno koncertne dvorane. „Neue Freie Presse“ piše o enem njegovih zadnjih koncertov: „Ondříček si je pridobil na mah zase navdušeno in vneto občinstvo, katero je veliko dvorano „Glasbene družbe“ v vseh prostorih napolnilo. Imeli smo že večkrat priliko tega umetnika slaviti, tako da bi ne imeli danes nič novega k njegovi hvali pridejati, ako ne bi bil igral prvič na Dunaju dve velesnemiti točki: „Brahmsov koncert za violino in Joachimov „Ogrski koncert“. V obeh točkah je razvil Ondříček zares mojstrsko virtuoznost. Tako dovršeno igranje je mogoče le pri takih umetnikih, kakor je Ondříček...“ — „Fremdenblatt“ piše: „Ondříček izjavlja iz svojega instrumenta tako krasne zvoke, da se nam je zdelo, da slišimo melodijozne glasove kot k nam prihajajoče glasove duhov. S kakšno dušo in s kakšnimi prsti je izvajal ta čuvstva? V priznanje zadonela je cela dvorana in šum se dolgo ni poлегel...“ — „Wiener Abendpost“ piše: „Ondříček je izvajal Beethovno skladbo za gosli zares umetniško. Njegovo predavanje je občudovanja vredno, kolosalna, čudovita tehnika. Kakor je človeški duh med narave znal pridobiti zase, da jih porabi za svoje višje namene, tako zna Ondříček svojo velikanstvo izurjenost prisiliti pod žezlo glasbene umetnosti, pod blagovito vladanje glasbene poezije. V dvorani je vladala velikanstva navdušenost in radost. Ondříček je imel tak uspeh, kakršnega si že leta in leta noben umetnik pri nas ni pridobil!“ — „Pester Lloyd“ piše: „Ondříček stoji s svojo veliko glasbeno umetnostjo, z mило pa tudi strastno energijo svojega predavanja že veliko let v prvi vrsti umetnikov na violinik...“

— **Občni zbor društva o. kr. davčnih uradnikov za Kranjsko** se je vršil dne 6. novembra 1904. v restavracijskih prostorih „Ilijari“ ob navzočnosti 31 članov. Mesto društvenega predsednika gosp. Klinca otvoril je občni zbor predsednikov namestnik g. Ravnikar s trikratnim „živio“ klicem na cesarja, pozdravil je navzoče člane in predstavil vladnega zastopnika g. mag. komisarja Robida. Nato je poročal predsednika namestnik o razvoju društva, katero ima sedaj 118 članov. Po tem ko se je predsednik spominjal umrlega člana g. Globočnika, poročal je o delovanju društva perovodja g. Ruda. Iz poročila društvenega blagajnika gosp. Debelaka je razvidno, da je imelo društvo v letošnji funkciji dobi 514 K 85 h dohodkov in 450 K 46 h stroškov toraj blagajniškega preostanka 64 K 39 h. Na predlog računskega preglednika g. Tomca je dobil odbor absolutorij. Za leto 1904/05 sklenila se je članarina za uradnike in praktikante, ki imajo višji adjutum 6 K, za druge praktikante po 1 K. Po končani debati o došlih vlogah in predlogih, naznanil se je izid volitev. Izvoljeni so v odbor in sicer za dobo 3 let: Josip Ahlin, Rudolf Binder, Anton Burger, Ivan Demšar, Franc Gregorič, Alojzij Mušič, Vilko Praprotnik, Vinko Premk, Franc Ravnikar in Adolf Ruda. Kot namestnik: Aleksander Hruška, Ignacij Kline, Anton Križman, Konrad Rozman in Ivan Stabelj; za računski preglednik pa gg. Richard Debelak in Ivan Tomc. Po prebranju došlih brzojav je zaključil predsednik občni zbor, zahvaljujoč se navzočim članom za udeležbo. Odbor se je sledeče konstituiral: Franc Ravnikar, c. kr. davkar v Kamniku, predsednik; Adolf Ruda, c. kr. davkar v Ljubljani, predsednikov namestnik; Vinko Premk, c. kr. davčni kontrolor na Vrhniki, blagajnik; Rudolf Binder, c. kr. davčni pristav v Kamniku, tajnik.

Sedež društva se nahaja sedaj v Kamniku.

— **Gasilno in reševalno društvo** priredi na sv. Stefana dan, t. j. dne 26. decembra v veliki dvorani „Mestnega doma“ društveno božičevanje. Pri veselici bo svirala društvena godba in poleg godbe je na sporedu več zabavnih iger in razsvetljava čarobnega božičnega drevesa. Vstopnina je 60 v., za otroke 30 v. Prebitek veselice je namenjen društvemu bolniškemu in podpornemu skladu. Darila dobrotnih meščanov nabira od 1. decembra dalje nabiralni odsek v „Mestnem domu“. Da se ne gode nerednosti, omenimo, da so opravičeni pobirati božična darila le oni člani gasilnega in reševalnega društva, ki imajo po načelniku in tajniku podpisano pooblastilo. Slednja leta se je dogajalo, da so gasilna društva iz okolice in menda tudi nepoklicane osebe pobirale darila pri meščanih na ime ljubljanskega društva. Okoličanom nismo nevoščljivi podpora od strani meščanov, toda prekane ne sme biti.

— **Vinski semenj v Vipavi.** Ob mnogobrojni udeležbi se je vršil prvi javni vinski semenj v Vipavi v nedeljo, dne 27. t. m. Že ob eni pol dne se je zbralo na stotine vinogradnikov iz vseh vipavskih občin ter iz sosednje Goriške in takoj po predavanju g. Fr. Gombasča se je pričela javna vinska pokušnja. Glasom sodeb ad hoc sestavljene presojevalne komisije, so bila vsa razstavljena vina pohvaljena, poudarjalo se je pa, da so pretrpka, to je, da so se pustila kipeči preveč časa na tropinah. Posebno milobo in finost so kazala ona vina, ki so se takoj sprežala ter pustila zase, torej brez tropin ali pecljev pokipeti. Na podlagi razstavljenih vzorcev se sme trditi, da more kranjska in goriška vipavska dolina postaviti na trg vinoko kapljico, ki se more brez ugovora kosati s kakršnim si bodi tujim, večkrat pretiravano prehvaljenim pridelkom. Cene vinom so sedaj od 29—34 K hl. V slučaju slabe zimske vinke kupčije se priredi prihodnji javni vinski semenj spomladi prihodnjega leta.

— **Občinske volitve v Gradcu** bi tudi v I. razredu bile skoraj izpadle za nacionalce usodno. Pet njihovih kandidatov je le z večino par glasov prodrl, dočim prideta dva v ožjo volitev s krščansko-socialnima kandidata. Ker je eden teh krščansko-socialnih kandidatov uradnik Neuntentel, zapisal je nek šaljiv volitev na svojo glasovnico: „Volim devet hudičev (pa ne uradnika Neuntentela) z željo, da bi čimprej odesli slavni občinski svet in zanikrno graško občinsko gospodarstvo, pa tudi društvo hišnih posestnikov.“

— **Samomor?** Dne 22. t. m. so našli na levem bregu Drave pri Poberžu obleko mariborskega krojača Pečarja. in od tedaj ga ni domov. Najbrže je skočil v reko, ker se je že večkrat izrazil, da si bo vzel življenje. V zapisniku so našli poziv, naj pomagajo ljudje njegovi ženi in otrokom, ker sam je žrtev trinoga.

— **Izza rdečih kulis.** Pred porotnim sodiščem in Trstu se je v ponedeljek začela obravnava, na kateri izid smo nekoliko radovedni. Tožitelj je gosp. Josip Kopač, eden voditeljev jugoslovanske socialne demokracije. Gosp. Kopač toži list „Il Sole“, oziroma bivšega odgovornega uradnika g. V. Golobiga in njega administratorja g. R. Camberja zaradi žaljenja na časti. „Il Sole“ je bil l. 1900 opetovano napad Kopača, imenujoč ga goljufa, obdajajoč mu nehalnost in dolžajoč ga, da ne plača tiskarja Tomasicha, da je „Rdečemu praporju“ defraudiral marke. Pri zaslišanju je Camber dejal, da je bil Kopač na Dunaju brez posla in da ga je socialistična stranka, da se ga otrese, poslala kot žurnalista v Trst s plačo 21 gl. na mesec. Kopač ni seveda mogel izhajati. Kopač in Ebin Kristan sta takrat pogostoma hodila nad Camberja in sta ga prosila denarja. Camber jima je večkrat dal denarja, enkrat celo 70 gl. V zvezi temu je Kopač v „Rdečem praporju“ napadel Camberja in članki v „Sole“ so bili odgovor na te napade. Zaslišana je bila potem kot priča 34letna Helena Zavrtnik iz Ljubljane, žena sedaj v Chicagu bivajočega socialnega demokrata Josipa Zavrtnika. Ta priča je povedala, da je Kopačeva žena svoj čas rekla, da je Kopač vzel 70 gl., ki so po pošti došli za list, ter šel v toplice pri Novem mestu, da se tam leži in da agitira. Enkrat je Helena Zavrtnik želela, naj se ji da 26 gl., ki jih je imel njen mož dobiti še od „Delavca“, na kar ji je rekla Kopačeva žena, da ni nič denarja in da si je moral Kopač izposoditi od Camberja denar za marke, da je razposlal „Rdeči prapor“. Ko so v listu izšli napadi na Camberja, je socialist Ludovik Kovač rekel: To je grdo, da Kopač napada Camberja, ker je Camber dal Kopaču dosti denarja. Pri obravnavi se je predtala tudi izpoved sedaj v Chi-

cagu bivajočega Josipa Zavrtnika, ki pravi, da je Kopač dobil od Camberja denar še potem, ko se je Camber ločil od socialnih demokratov. Zastopnik tiskarne Tomasich je izpovedal, da mu je Kopač dolžan še 562 K za tisk „Delavca“ in „Svobode“. Kopačeve priče so se niso zaslišale, ker je sodni dvor sklenil, da morata priti pričati tudi Ebin Kristan, sedaj na Dunaju in Ludovik Kovač, sedaj v Bos. Dubici in je vsled tega nadaljevanje obravnave preložil. Razume se, da bomo poročali tudi o nadaljevanju in o koncu te obravnave.

— **Izpred tukajšnjega porotnega sodišča.** Včeraj popoldne obravnaval se je še sledeči slučaj. 1.) Obdolžena sta Leopold Špan, rojen leta 1885. v Podgorju okraj Sevnica, pristojen v Zabukovje na Štajerskem in Friderik Kranjc, rojen leta 1879. v Trnovem na Goriškem in istotja pristojen. Slednji je bil nazadnje trgovski pomočnik v Ajdovščini. Obdolžena sta hudodelstva tatvine. Oba sta se dogovorila, da si prilastita denar Tomaža Mlekuža, ter da hočeta z denarjem iti v Ameriko odkoder hočeta Tomažu Mlekužu v Starem trgu stvar pojasniti, ter mu obljubiti, da mu vse vrne. Ukradenega denarja je bilo 780 kron. Špan je nameraval prevzeti neko trgovino v Igavasi, ter prosil gosp. Tomaža Mlekuža v Starem trgu, da bi ga zalagal z blagom. Gosp. Mlekuž je izjavil, da lahko od njega blago dobiva, ako položi 600 K kavicje. Špan je rekel, da bode svojim staršem pisal in da ga prosi, da naj toliko časa počaka. Res je, da je pisal svojim staršem, koji so mu odgovorili, da to sedaj ni mogoče. Ker sta pa Špan in Kranjc imela denar za v Ameriko, je sklenil Špan pisati Kranjcu naj mu da 600 K, da bode lahko odprl trgovino. Špan je naročil Kranjcu naj mu brzojavi „omejneno štima, pridi takoj“. Ta brzojav je Špan v toliko ponaredil, da je bilo misliti kakor da bi ga prejel od svojih staršev iz Sevnice. S to brzojavko se je torej dogovoril z g. Mlekužem, da se pelje domov po denar in da potem otvori omenjeno trgovino. Peljal se je pa ne domov ampak v Ajdovščino h Kranjcu, ter vzel od njega 600 kron. Ker je pa Kranjc ostalo še 180 K, je vendar še sklenil iti v Ameriko dne 8. septembra 1904. Obtožena pripoznata vse in se le izgovarjata na to, da sta hotela ves denar vrniti, potem ko si bodeda kaj prislužila v Ameriki. Špan in Kranjc sta bila radi hudodelstva tatvine obsojena vsak na šest mes. težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem vsakih 14 dni in sta to kazeno takoj nastopila.

Uboj. Dane jutraj se je vršila obravnava proti Jerneju Lindau, po domače Ludviku, rojenemu v Podjelo- vjem brdu. Lindau je 34 let star, kat. oženjen in kajžar. Obtožen je, da je v Sobotju udaril Blaža Strempfla s polenom po glavi tako močno, da je drugo jutro umrl. Gosp. predsednik vpraša Jerneja Lindau, se-li sozna krivim ali ne. Obtoženec: Da. Vsega pa le ne. Predsednik: Opravičeni ste, vse natančno izpovedati. Obtoženec: Ko sem šel od doma, došel me je pri Kašani Blaž Strempfl ter vpil nad menoj: „Čak hudič, sem te že iskal, da te ubijem!“ Spustil se je v mene, me vrgel ob tla in me začel daviti. Nato je na klicanje Marije Mravljia prihitel Jakob Hudobnik, koji je miril in naju razdružil. Nato sem jaz prbrl s smrekovo poleno ter Strempfla z njim nehotе udaril po glavi. Predsednik: Ali sta v sovraštvo živela? Obtoženec: Nikoli nič. Predsednik: Ali ste ga imeli kaj v glavi? Obtoženec: Ne, ampak on. Predsednik: Zakaj ste ga pa poklicali? Obtoženec: Saj ga nisem. Predsednik: Saj ste vendar rekli in vpili: „Pejd dol hudič, saj se te nič ne bojim!“ Obtoženec: Ne vem, ako sem to rekel, se ne vem spominjati. Priča Blaž Hudobnik izjavi: Blaž Strempfl in Jernej Lindau sta se metala dne 8. novembra med tem, ko sem jaz drva cepil. Zapazil tega nisem, pač pa me je Marija Mravljie poklicala in rekla, naj grem mirit. Jaz sem jaz razdružil, pa zelo težko, ker je Jernej Lindau ležal pod Blažom Strempflom, kojega je imenovano davil. Potem je Jernej Lindau hitro pobral v bližini ležečo poleno ter s tako naglostjo in močjo udaril na tleh še kličečega Blaža Strempfla, da se je takoj zgrudil nezavesten na tla. Ker je močno krvavel, zavezali smo mu rano in izprali. Obtoženec je bil oproščen.

— **Izseljenci — pozor!** V zadnjem času so začeli prihajati v Transval in Oranje-River-kolonijo razni izseljenci, kateri imajo pa mnogokrat to nepravilno, da se morajo vrniti domov. Za izselence je, kakor se nam poroča iz zanesljivega vira, sledeči predpis: Vsakdo, ki se hoče izseliti v navedene kraje, mora imeti v to svrhu posebno dovolilo, ki se dobi osebno ali pismeno pri c. in kr. konzulatu v Johannesburgu. Ako kdo prosi dovolilo pismeno, mora natančno označiti kraj in datum rojstva, pri-

stojnost in značaj. Za dovolilo je treba plačati 6 K 75 vin. Otroci v starosti do 16 let, nadalje žene in deklice, ki se izseljujejo s svojimi mami, oziroma s starši, ne potrebujejo dovolila. Omeniti se mora tudi, v kateri laki se izseljenec izkrci. Seveda mora biti oskrbljen izseljenec z vsemi izkazi. V prošnji je tudi navesti, misli li izseljenec ostati tam stalno ali začasno. Register o vseh izseljenec h vodi c. in kr. konzulat v Johannesburgu. Osebe, ki so že tam bile in se udeležile vojne, ne potrebujejo novega dovolila; osebe pa, ki bi prišle tja brez dovolila, se lahko pokličejo vsaki čas pred ondotno sodišče, kjer se jim zapove, da morajo v teku 8 dni zapustiti južno Afriko. Opozorni pa je, da izseljenec ondotni guverner tudi, ako imajo dovolila, brez vsakega vzroka odkloni. Iz vsega je razvidno, da ni izseljevanje v južno Afriko priporočljivo.

— **Nasilen prisiljenec.** Kakor smo včeraj poročali, je jutraj na Poljanjski cesti prijel policijski stražnik prisiljenca Ivana Vatovca. Vatovčev najboljši prijatelj v prisilni delavnici je Leopold Jereb, roj. 1882. leta. v Nev-ljah, pristojen v Podgorje v kamniškem okraju. Takoj, ko je Jereb izvedel, da so njegovega prijatelja dovedli zopet nazaj, je hotel z njim govoriti. V to svrhu je vzel neko skledico in šel žnjo v kuhinjo, odkoder so ga pazniki odpravili. Poleg skledice je imel pri sebi tudi čevljarški nož in ko je po hodniku iz kuhinje idoč srečal paznika Ferdinanda Slugo, mu je s tem nožem brez vsakega povoda zadal več težkih ran. Slugo so takoj za silo obvezali in je šel sam v deželno bolnišnico. Jereb pa je šel v sobo, se postavil pred vrata in se z raznimi orodji postavil v bran. Poklicali so vojaško stražo, katera je razjarjenega Jereba ukrotila in utaknila v zapor. Jereb je premeten tat in je bil, kakor je še mlad, že 14krat kaznovan. Bil je že v prisilni delavnici kot korigend in je imel še od takrat mrzno na paznika Slugo. Pobegnil je bil že dvakrat iz zaporov okrajnega sodišča in je bil nazadnje, ko je bil policijsko preganjan, skrit pri Jožefi Lužarjevi na Glincah pod imenom Anton Kolenc. Ko je prestal zadnjo kazeno, so ga dali zopet v prisilno delavnico, odkoder bode sedaj oddan v preiskovalni zapor deželnega sodišča in po prestani kazni pride zopet nazaj. Jereb ima prepovedan povratak za mestno okrožje ljubljansko, njegova slika pa diči hudodelniški album pri tukajšnji mestni policiji.

— **Tatvina.** Viktor Varljen, prostak tukajšnjega c. kr. 27. domobranskega polka, je ukradel sinoči neki zasebnici iz žepa 7 K denarja.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljal z južnega kolodvora v Ameriko 90 Slovencev in 20 Macedoncev. — Na Westfalsko je šlo 40 rudokopov, v St. Vid na Koroškem 40 šumarjev, na Dunaj 20 Kočevarjev, v Hruško 30 Hrvatov. — Iz Podbrda se je odpeljalo 60 Hrvatov v Z. greb, iz Hruške 100 na R. ko, iz Westfalskega je prišlo 100 Hrvatov in Črnogorcev.

— **Najden denar.** V poslopju glavne pošte se je našlo nekaj denarja. Kje se dobi, pove uradništvo.

— **Ljubljanske društvene godbe** koncert se vrši jutri zvečer v »Narodni kavarni, Gosposke ulice. Začetek ob 9. uri. Vstopnina prosta.

— **Prodaja posameznih števil** „Slovenskega Naroda“ in „Ljubljanskega Zvona“ prevzela je knjigotlačnica A. Gabršček v Goriči.

— **Popravek.** V naši včerajšnji brzojavi o seji poslanske zbornice je pomota. Govoril je dr. Ferjančič, ne dr. Tavčar.

— **Najnovejše novice.** — Hud veliki knez. V neki hotel prve vrste v Drazdanih je prišel tedi neki ruski veliki knez. Pri portirju je zahteval kak časopis, in ta mu je dal baje nevede »Smpliciissimus«, ki je prinesel sramotilne slike ruskih velikih knezov. Veliki knez se je vsled tega tako razkažil, da je baje portirja nevarno pretepel. Portir je bolan ter toži velikega kneza.

— **Potopil se je nemški parnik** »Edit Hayne« pri Sva-kompundu. Moštvo se je rešilo na Otok Bassa, toda domačini jim delajo velike težave.

— **Vodjo ameriških anarhistov** Mosta so v St. Louisu zaprli, ker je sklical svoječasno tajni sestanek zaradi potovanja predsednika Roosevelta v St. Louis.

— **Pri dopolnitvah volitev** v občinski zastop v Milanu so zmagali zmerni liberalci in klerikalci, ki so sklenili kompromis. Vsled tega so župan, podžupan in vsi občinski svetovalci, ki pripadajo skrajni levici, odložili mandate.

— **Županstva v Rimu** noče prevzeti vojvoda Sermonetta vkljub prigovarjanju ministrskega predsednika Giolittija.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah
Skode cenjuje takoj in najkulantneje
Uživa najboljši sloves, koder posluje

—

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občokoristne
namene.

Rabljeno opravo

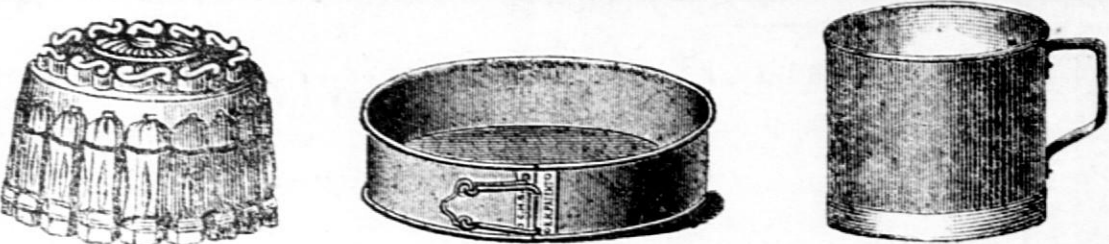
za prodajo špeciarijskega blaga
proda Josip Sedmak v Ljubljani, Vrhovčeve ulice št. 11
pri sv. Petra cerkvi. 3478-1

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Anasee Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marije v are, Heb, Francove v are, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenc, Curih, Zeneva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Šmohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejovice, Plzen, Marije v are, Heb, Francove v are, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri ponoči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1 uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd Linc, Steyr, Ischl, Anasee, Ljubno, Celovec, Beljak. (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razreda). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove v are, Karlove v are, Heb, Marije v are, Plzen, Budejovice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Zeneva, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Šmohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m dopoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla, čez Selzthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Lince, Budejovice, Plzina, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVJA. Osonni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novega mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m dopoldne iz Straže, Toplice, Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m. sveder istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNIK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m dopoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNIKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

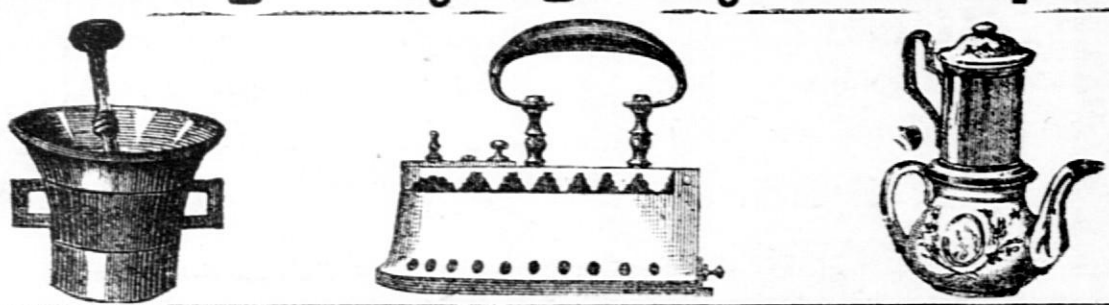

Ernest Hammerschmidta nasledniki 3474-1

MADILE, WUTSCHER & Ko.
trgovina železnin in kovin

v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 6.

Velika zaloga kuhinjskega orodja in hišne oprave.

Zaradi opustitve trgovine oblastveno dovoljena popolna razprodaja ur

zlatih, srebrnih, nikljastih, jeklenih, stenskih,
ur na nihalo in budilk 3372-4

pod tvorniško ceno.

FRIDERIK HOFFMANN

v Ljubljani, na Dunajski cesti št. 12.

Primerna božična darila!

Važno naznanilo *

je gotovo pričetek božične prodaje v specialni trgovini

Antona Šarca

v Ljubljani, Sv. Petra cesta št. 8.

Po silne znižanih cenah se bo predajalo:

Usakovrstno damsko perilo, moške srajce, barvaste
in bele, namizje h kavi, namizni prti, serviete itd.

— Kravate in žepni robci v največji izbi. —

Zaradi opustitve pa se prodajo pletenine,
moške in ženske nogavice

za vsako sprejemljivo ceno.

3471-1

Mnogo denarja

si lahko vsakdo zasluži s prodajanjem
nabožnih in drugih knjig po silno
nizkih cenah Kapitla ni treba. Po-
nudba na I. Weinberger, Budapešta
IV., Kossuth Lajosgasse 19. 3382-4

Gostilna

v Ribnici tik kolodvora, se odda
tako v najem. 3416-2

Več se poizve pri Mariji Schweiger,
učiteljici v Dolenji vasi pri Ribnici.

Kontoristinja

zmožna slovenskega in nemškega je-
zika, z večletno prakso ter z lepo in
hitro pisavo, se takoj sprejme. (Tr-
govski tečaj ni zadržan) 3458-3
Ponudbe trditi: H. Suttner Kranj.

Lepo stanovanje

v solnčni legi, obstoječe iz štirih sob
z vsemi le zaželenimi pritliklami ka-
kor poselsko sobo, shrambo, opravljeno
kopeljo, veliko kletjo itd. se odda takoj
event. s 1. februarjem 1905 v visokem
parterju novosezidane hiše št. 7 ulice
„Stare pravde“ (nasproti vrtu otroške
bolnice).

Natančneje se izve pri I. Lončarju
v I. nadstr. hiše. 3413-3

Za razvito lesno trgovino se išče
spreten, samostojne bilance zmožen

knjigovodja

ki je obenem zanesljiv računar in hiter
dopisovalec, več slovenskega ali hr-
vaškega, kakor tudi nemškega jezika.
Mesto je stalno na neki parni žagi na
deželi; vstop takoj ali pa tudi pozneje.
Prednost ima oni, ki je v lesni stroki
izurjen. 3409-3

Ponudbe naj se blagovoljno poslati
pod „lesna industrija na Kranjskem
1905“ upravnistvu „Slov. Naroda“ z
dodatkom starosti, vere, samec ali
oženjen, v zadnjem slučaju število otrok,
dalje znanje jezikov, zahteva plače in
event. prepisi izpričeval z referencami.

GRAND PRIX
Pariška svetovna razstava 1900.

Svetovnoslavna ustna voda.
Dobiva se povsod. 2921-16

Grenčica

„Florian“

in likér 5-274

„Florian“

najboljša kapljica za želodec.

Jutri, v četrtek, dne 1. decembra 1904

bode

3476

v restavraciji na južnem kolodvoru vojaški koncert.

Začetek ob 8. uri. Vstopnina 50 vin.

Vsak četrtek se dobe

domače mesene, jetrne in krvave klobase.

Se priporoča z vsem spoštovanjem

Josip Schrey, restavrater.

Strogo solidna
manufakturna trgovina.

Češnik & Milavec

Ljubljana × Lingarjeve ulice × Ljubljana

priporočala slav. občinstvu ob nakupovanju

jesenskih in zimskih potrebščin svojo bogato zalogo

raznovrstnega oblačilnega blaga.

Cene najnižje. — Točna posrežba. 2801-8

1870 Ustanovljeno 1870

Trgovina s perilom in modnim blagom

C. J. HAMANN

priporoča naslednje predmete: 2976-8

za lovce in turiste

lovške telovnike, lovške dokolenice, lovške nogavice, snežne kape itd.

Za gozdarje

nepremočljive dežne plašče in ovratnike, usnjate ga-
maše, lovške klobuke, kape itd, vse le prve vrste izdelki.

Za pošteno posrežbo jamči trdka

C. J. HAMANN

dobavitelj perila c. in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, zavodov itd

Slaščičarna in kavarna

Rudolf Kirbisch

v Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 8

priporoča

3440-2

za Miklavža

bogato izbiro različnih atrap, bonbonier, košaric s sadjem in
bonboni, krhljaka, mandolatov, medenjakov, popernjakov in
različnega najfinejšega desertnega in čajnega peciva.

Dalje priporoča pristni francoski konjak, rum in druge
likerje; vino iz c. in kr. dvorne kleti na Dunaju.

Vse jestvine lastnega izdelka.

Naročila za zunanaj točno.

Važno za gospodinje!

Usojam se javljati p. n. občinstvu, da sem otvoril
poleg že obstoječe trgovine z železnino

na Vodnikovem trgu št. 5

še specialni oddetek za

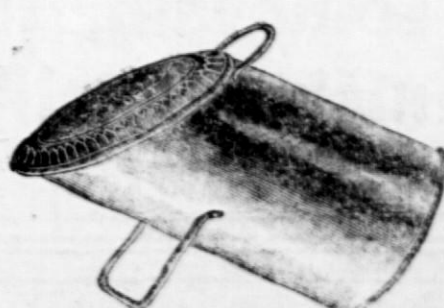
domače in kuhinjsko orodje.

Vsekdar se bom trudil, da bom imel v zalogi le
najnovejše in najpraktičnejše blago te vrste in se pri-
poročam za mnogoštevilni obisk z velespoštovanjem

3476-1

ŠTEFAN NAGY

Vodnikov trg št. 5.

Pasti za podgane, dihurje, krte, miši itd.
patentirani najnovejši ameriški sistem
prodaja in razpošilja trgovina 2653-13
STREL v Mokronogu, Dolenjsko.
Presenečeni uspeh lova se garantira. Cene jako nizke.

P. n. slavnemu občinstvu vljudo naznanjam, da sem
svojo manufakturno trgovino
preselil z Marijinega trga
na Stari trg šte. 1 Pod trančo
v lastno hišo, prej Deterjevo

in bom še ceneje prodajal kakor dosedaj vse v to stroko spadajoče predmete.
Zahvalnjem se slavnemu občinstvu za dosedaj mi v toliki meri izkazano zaupanje in prosim, da me tudi nadalje v mojem novem podjetju blagohotno podpira, ter zagotavljam z dobrim blagom po najnižjih cenah solidno postrežbo.

S spoštovanjem

3445-2

Franc Dolenc

Od 1. dec. t. l. naprej Stari trg št. 1 Pod trančo.

Za Miklavža!

Velika izbira

daril za Miklavža

kakor tudi

raznih predmetov za okrašenje božičnih drevesc
lastnega in tovarniškega izdelka. 3444-2

Nadalje se priporočam slav. p. n. občinstvu za naročila raznih najfinjših tort in vsakovrstnega okusnega pečiva. — V zalogi imam različnih desertnih in čokoladnih bonbonov in postrežam tudi s finimi desertnimi vini in raznimi likerji.

Fin turinski pelinkovec.
Vsak dan sveže medene, orhove in rozinove potlice, šarkele, pinee in drugo pečivo, v pekarni pa fin domač ržen kruh.

Slaščičarna in pekarija
Jakob Zalaznik
Stari trg šte. 21.

Mestni trg št. 6. Sv. Petra cesta št. 26.

Za Božič!

Založnik zveze c. kr. avstrijskih drž. uradnikov

K. Košak
zlatar 2839-18

Ljubljana, Prešernove ulice

priporoča slav. občinstvu svojo

veliko zalogo

daril za Miklavža

ter drugih v njegovo stroko spadajočih stvari po
najnižjih cenah.

Privatna plesna šola

v dvorani hotela „pri Maliču“.

Najboljše večerno razvedrilo za boljše družbe je strokovni kurz za dame in gospe iz boljših rodov in vsak ponedeljek ob 8. in petek ob 8. zvečer, kjer se poučujejo najmodernejši plesi.

V kratkem se otvori kurz za otroke po lastni lahki metodi P. n. rodovine vlijudo prosim, da izvolijo takoj vpisati svoje otroke.

Posebne ure vsak čas dneva za privatne družbe v dvorani in v privatnih hišah.
Prijave in vpisovanja vsak dan od 11. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. ure popoldne v hotelu „pri Šlonu“, soba št. 73.

Z odličnim spoštovanjem

3407-4

Giulio Morterra, plesni učitelj.

Založnik c. kr. drž. uradnikov.

Ljubljana **J. KEBER** Ljubljana
Stari trg št. 9 Stari trg št. 9

priporoča svojo tovarniško zalogo

suknenega, platnenega in perilnega blaga
po izredno nizkih stalnih cenah. 3437-2

Poleg tega dovolim mojim cenj. odjemalcem pri odkupu

čez 10 kron 5% popusta.

Potrebščine za krojače in šivilje. *

Naše nizke cene vzbujajo pozornost!

Trpežni
moški
čevlji
iz usnja
z obšivkom par
gld. 2-90.

Izvrstni
moški
čevlji
za zavezovati
par
gld. 3-25.

Močni, gladki
moški
čizmi
(štiflet) par
gld. 2-90.

Trpežni
ženski
čevlji
za vsakdanjo
rabo par
gld. 2-60.

Zelo močni
ženski
čevlji
za zavezovati
par
gld. 2-90.

Izvrstni
ženski
čevlji
z gumbi par
gld. 3-25.

Elegantni,
barvani
moški
čevlji
za zavezovati, par
gld. 4-—.

Priročni
moški
čevlji
iz jadravine
par
gld. 1-— do 1-40.

Barvani
moški in
ženski
usnjati sandali
par
gld. 2-50—3-—.

Vsake vrste
otročji
čevlji
rujavi in črni
od
gld. 1-— naprej.

Elegantni
ženski
salonski
čevlji
par
gld. 1-50.

Ženski
čevlji
z navskrižnimi
zaponami, črni
in barvani, par
gld. 2-— do 3-—.

Najfinejši krem (mazilo) za rujava in črna obutala.

Popravila se najbolje in najceneje izvršujejo.

Alfred Fränkel

kom. družba prej:

Mödlinska tovarna za čevlje
v Ljubljani

Špitalske ulice šte. 9.

Zastopnica: Josipina Herrisch. 736 27

Sode

nove, več vrst od 60 do 700 litrov,
potem stare od 17 do 73 hektolitrov
ima na prodaj 3452-2

Ivan Buggenig

Cesta na Rudolfovo železnico 5 in
Bleiweisova cesta 42.

Franc Stupica

Ljubljana

Marije Terezije cesta 1.

v Ančnikovi hiši zraven „Figovca“

priporoča slamo, reznice, mlatilnice,
čistilnice, gepeline, preše za goz-
dje in sadje, samokolnice, pluge
in brane najboljšega izdelka;

dalje: sesalke za vodo in gnojilo,
pocinkane, asfaltirane, svinčene cevi
za napeljavno vodo, razne tehtnice
z uteži, štedilnike, kuhinje, opravo,
nagrobne križe, nakovalna, privlake
žage in kotle za klajo in žganje
Portland in Roman cement
železniške šine in travertine, poljski
mavec. 1119-33

Mizarsko, tesarstvo in ključ-
ničarsko orodje

ter vse druge, v železno stroko
spadajoče predmete.

Vedno velika zaloga

špecerijskega blaga.

Slovenske
muzikalije

ravnokar izšle!

Govekar Fr.: **Rokovnjači**,
uglasbil **Viktor Parma**, kom-
pletno K 10 70.

Posamezno:

1. Ouverture za klavir . . . K 250
2. Kuplet za moški glas s
klavirjem . . . 1-—
3. Zora vstaja, za sopran s
klavirjem . . . 1-—
4. Cvetočih deklec prsa bela,
samospjev (sopran), z me-
šarim zborom ob spre-
mljevanju klavirja . . . 2-—
5. Mladi vojaki, koračnica za
klavir in petje . . . 120
6. a) Oj zlata vinska kaplja
ti, samospjev z moškim
zborom . . . 3-—
b) Povsod me poznajo, sam-
ospjev iz „Zdravice“ . . .

Govekar Fr.: **Legionarji**,
uglasbil **Viktor Parma**, kom-
pletno K 11 20.

Posamezno:

1. Zapej mi, ptičica, glasno, pesem
za sopran s klavirjem . . . K 120
2. V petju oglasimo, moški
zbor s klavirjem . . . 180
3. Kuplet za moški glas s
klavirjem . . . 1-—
4. Romanca, samospjev (tenor)
z moškim zborom ob
spremljevanju klavirja . . . 180
5. Pticka, pesem za sopran
s klavirjem . . . 120
6. Skoz vas, koračnica Po
besedah J. Stritarja. Za
klavir (s petjem ad libitum) . . . 120
7. Sezidal sem si vinski hram,
samospjev z moškim zbo-
rom. Za petje in klavir
iz „Zdravice“ . . . 3-—

Dalje:

1. Viktor Parma: Mladi vojaki, kora-
čnica s petjem ad libitum. Že iz-
daja . . . K 120
2. Viktor Parma: Mladi vojaki,
za klavir . . . 1-—
3. Viktor Parma: Slovenske
cvetke, potpourri po slo-
vanskih napevih . . . 250
4. Viktor Parma: Triglavski
rože, valček po slovanskih
napevih . . . 250
5. Viktor Parma: Zdravice, za
petje in klavir . . . 3-—

Žirovnik Janko: Narodne pesmi
z napevi, I. zvezek K 120, po
pošti K 130.
Žirovnik Janko: Narodne pesmi
z napevi, II. zvezek K 1-—, po
pošti K 110

Največja zaloga muzikalij v Ljubljani.
Katalogi gratis in franko.
Izposojevalnica muzikalij obsega
10.000 števil.

Mesečni abonement s premijami.
Razpošilja tudi na zunaj

Oton Fischer

trgovina z muzikalijami v Ljubljani,

Higieniško
razpraševanje

stanovanj, tovar-
niških lokalitet itd.

Vacuum Cleaner
Peter Matelić

3443-2

Ljubljana

zavod za snaženje stanovanj

Škofje ulice št. 1.

Ljubljana

Preproge,
pohištvo

se sprejema za sna-
ženje in shranjevanje.